

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קכ"ו ע"ב

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קכ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הוא סניגורא. אלין עובדין דכשרון, דקיימי עליה דבר נש בשעתא דאצטריף ליה.

תרגום לעברית

בא ראה, בן אדם הולך בעולם הזה וחושב ששלו הוא תמיד וישאר בתוכו לדורי דורות. עד שהוא הולך בעולם, נותנים אותו בקולר. עד שהוא יושב, דנים אותו במושב הדינים עם שאר בני הדין. אם נמצא לו סנגור - הרי נצול מהדין. זהו שכתוב (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר וגו'. מי הוא הסנגור? אלה מעשים כשרים שעומדים על האדם בשעה שמצטרף להם.

טקסט הזוהר

ואי לא ישתכח עליה סניגורא, הא אתחייב מן דינא לאסתלקא מן עלמא. בההיא שעתא כד איהו שכיב בקולרא דמלכא, עד דזקיף עינוי, חמא דאתין לגביה תרין, דכתבין קמיה כל מה דעביד בהאי עלמא. וכל מה דאפיק מן פומא, ויהיב דינא (נ"א חושבנא) על כלא וכתבין קמיה. הדיא הוא דכתיב, (עמוס ד) כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחו וגו'. והוא אוידי עליהו.

וְאִם לֹא יִמָּצֵא עָלָיו סִגְנוֹר - הָרִי הַתַּחֲבִּיב מִהַדִּין לְהַסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
כְּשֶׁשׁוֹכֵב בְּקוֹלֶר הַמֶּלֶךְ, עַד שְׁמֵרִים עֵינָיו, רוֹאֶה שְׂפָאִים אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁכוֹתָבִים לְפָנָיו כֹּל
מֶה שֶׁשָּׁעָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכֹל מֶה שֶׁהוֹצִיא מִפִּיו, וְנוֹתֵן דִּין (חֲשֹׁבוֹן) עַל הַכֹּל וְכוֹתָבִים
לְפָנָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (עֲמוּס ד) כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מֶה שֶׁחוּ וְגו'.

וְהוּא מוֹדֶה עֲלֵיהֶם.

טקסט הזוהר

מֵאִי טַעֲמָא, בְּגִין דִּהֵּהוּא עוֹבְדָא דְאִיהוּ עֶבֶד, סִלְקָא וְקִיִּמָּא עָלֶיהָ לְאַסְהָדָא בֵּיהּ,
וְקִיִּמִין לְאַסְהָדָא עָלֶיהָ, וְכִלְהוּ נַחְתִּין וְאַתְרִשִּׁימוּ קַמִּיהּ, וְקִיִּמִי קַמִּיהּ, וְלֹא מִתַּעֲבָרִין
מִנֶּיהָ, עַד שֶׁעָתָא דְאַתְדִין בְּהוּ בְּהֵהוּא עֲלִמָּא. תָּא חֲזִי, כֹּל אֵינוֹן מְלִין דְּעֶבֶד בֶּר נֶשׁ בְּהֵאִי
עֲלִמָּא, כִּלְהוּ זְמִינִין וְקִיִּמִי לְאַסְהָדָא בֵּיהּ, וְלֹא אֶתְאַבִּידוּ מִינֶיהָ.

תרגום לעברית

מֶה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׁאוֹתוֹ מַעֲשֶׂה שֶׁעָשָׂה, עוֹלָה וְעוֹמֵד עָלָיו לְהַעֲדִיד בּוֹ, וְעוֹמְדִים לְהַעֲדִיד
עָלָיו, וְכֵלָם יוֹרְדִים וְנִרְשָׁמִים לְפָנָיו וְעוֹמְדִים לְפָנָיו, וְלֹא עוֹבְרִים מִמֶּנּוּ עַד שֶׁעָה שְׁנִדּוֹן
בָּהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. בֹּא רֵאָה, כֹּל אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁעָשָׂה בֶן אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, כֹּלָם זְמִינִים
וְעוֹמְדִים לְהַעֲדִיד בּוֹ, וְלֹא נֶאֱבָדוּ מִמֶּנּוּ.

טקסט הזוהר

וּבְשַׁעְתָּא דְּמַפְקִי לִיהּ לְקַבְרָא, כִּלְהוּ מִתַּעֲתָדִין וְאַזְלִי קַמִּיהּ. וְתִלַּת כְּרוּזֵי מַכְרִזִי. חַד
קַמִּיהּ, וְחַד מִימִינֶיהָ, וְחַד מִשְׁמָאלֶיהָ. וְאַמְרִי דָּא פְּלַנְיָא דְּמָרִיד בְּמֵאֲרִיָּה. מָרִיד לְעִילָא,
מָרִיד לְתַתָּא, מָרִיד בְּאוֹרֵייתָא, מָרִיד בְּפִיקוּדוּי. חֲמוּ עוֹבְדוּי, חֲמוּ מְלוּי, טַב לִיהּ דְּלֹא
אֲבָרִי.

ובשעה שמוציאים אותו לקבר, כלם מזדמנים והולכים לפניו. ושלשה כרוזים מכריזים. אחד לפניו, ואחד מימינו, ואחד משמאלו, ואומרים: זה פלוני שמרד ברבנו. מרד למעלה, מרד למטה, מרד בתורה, מרד במצוותיו. ראו מעשיו! ראו דבריו! טוב לו שלא נברא!

טקסט הזוהר

עד דמטי לגבי קברא, כלהו מתין אתרגזון מדוכתייהו עליה, ואמרי ווי ווי דדא אתקבר בגוון. עובדוי ומלוי אקדמן ועאלין לקברא, וקיימי עליה דההוא גופא, ורוחיה אזלא ושאט, ומתאכלא על גופא. כיון דבר נש אתטמר בבי קברי, דומ'ה קדים (ס'א קאים) ונפיק תחות ידיה, תלתא בי דינא, די ממנן על דינא דקברא, ותלת שרביטי דאשא בידייהו, ודיינין רוחא וגופא כחדא. ווי על ההוא דינא, ווי על עובדוי.

תרגום לעברית

עד שמגיע לקבר, כל המתים רוגזים עליו ממקומם ואומרים: אוי אוי שזה נקבר בתוכנו! מעשיו ודבריו מקדימים ונכנסים לקבר, ועומדים על אותו גוף, ורוחו הולכת ושטה ומתאכלת על הגוף. כיון שהאדם נטמן בבית הקברות, דומ'ה מקדים ויוצא תחת ידיו שלשה בתי דינים שממנים על דין הקבר, ושלשה שרביטי אש בידיהם, ודנים רוח ונפש כאחד. אוי על אותו הדין! אוי על מעשיו!

טקסט הזוהר

בשעתא דאיהו תפיס בקולרא דמלכא, ואתדן דיניה, ואשתלים, דלא אשתכח עליה סניגוריא. וסנטירא דמלכא נחית, וקאים קמיה, לרגלוי, וחד סייפא שננא בידיה.

תרגום לעברית

בשעה שהוא תפוס בקולר המלך ונדון דינו ונשלם, שלא נמצא עליו סניגור, ושוטר המלך נוחת, ועומד לפניו לרגליו, וחרב שנונה אחת בידו.

זָקִיף בַּר נֶשׁ עֵינָיו, וְחָמִי כְתָלִי בֵּיתָא דְּמִתְלֵהָטָן בְּאַשָּׁא (דזיוא) מְנִיָּה אֲדֵהֲכִי חָמִי לִיָּה
 קַמִּיָּה כּוּלִּיָּה מְלִי עֵינָיו, לְבוּשִׁיָּה אֲשָׁא דְלֵהִיט קַמִּיָּה דְּבַר נֶשׁ. הָכִי הוּא וְדָאִי, דְּהָא כְּמָה
 בְּנֵי נֶשָׂא חָמוּ מִלְּאָכָא בְּשׁוּקָא, וְקִימִי קַמִּיָּה, וְשָׂאָר בְּנֵי נֶשָׂא לָא חָמָאן לִיָּה.

תרגום לעברית

מרים האיש את עיניו, ורואה כתלי הבית לולהטים באש (הזיו) ממנו. ובין כך רואה
 אותו לפניו כלו מלא עינים, לבוש אש ללהיט לפני האדם. כך הוא ודאי, שהרי כמה
 בני אדם ראו מלאך בשוק ועמדו לפניו, ושאר בני אדם לא ראו אותו.

טקסט הזוהר

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (תהלים קד) עוֹשֶׂה מִלְּאָכָיו רוּחוֹת וְגו'. הִיךְ יָכִיל לְאַתְחַזָּא
 בְּאַרְעָא. אֲלָא מְלָה דָּא, הָא אוּקְמוּהָ, דְּכִיּוֹן דְּנַחֲתִית מִלְּאָכָא לְאַרְעָא, אֲתִלְבֵּשׁ בְּגוּפָא,
 וְאַתְחַזִּי לְמָאן דְּאַתְחַזִּי, בְּהֵוָה לְבוּשָׁא דְאַתְלֵבֵשׁ בִּיָּה. וְאִי לָאו, לָא יָכִיל לְמַסְבֵּל לִיָּה
 עֲלֵמָא וּלְאַתְחַזָּא. כָּל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן הָאִי דְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא צְרִיכִין לִיָּה.

תרגום לעברית

ואם תאמר, הרי כתוב (תהלים קד) עשה מלאכיו רוחות וגו', איך יכול להראות
 בארץ? אלא דבר זה כך בארוהו: שפיון שיוירד מלאך לארץ, מתלבש בגוף, ונראה למי
 שנראה באותו לבוש שהוא לבוש בו. ואם לא, לא יכול העולם לסבלו ולהראות בו. כל
 שכן וכל שכן זה שכל בני העולם צריכים אותו.

טקסט הזוהר

תלת טפין בחרפיה וכו', והא אוקמוה חבריא. פיון דחמי ליה, אזדעזע כל גופיה
 ורוחיה, ולביה לא שכיך, בגין דאיהו מלכא דכל גופא. ורוחא דיליה אזלא בכל שייפי
 גופא, ואשתאיל מנייהו, כבר נש דאשתאיל מחבריה, למיהך לאתר אחרא. כדן הוא

אומר ווי על מה דעבד, ולא מהנניא ליה, אלא אי אקדים אסותא דתשובה, עד לא מטא ההיא שעתא.

תרגום לעברית

שלש טפות בחרבו, והרי בארוהו החברים. כיון שרואהו, מזדעזע כל גופו ורוחו, ולבו לא שוכה, משום שהוא המלך של כל הגוף. ורוחו הולכת בכל איברי הגוף, ונפרדת מהם, כמו בן אדם שנפרד מחברו ללכת למקום אחר. אז הוא אומר אוי על מה שעשה - ולא עזר לו, אלא אם הקדים רפואת התשובה עד שלא הגיעה אותה שעה.

טקסט הזהיר

דחיל ההוא בר נש, ובאי לאתטמא ולא יכיל. כיון דחמי דלא יכיל, הוא פתח עיניו, ואית ליה לאסתכלא ביה, ואסתכל ביה בעיניו פקחיין. וכדין הוא מסיר גרמיה ונפשיה. וההוא שעתא, הוא עידן דדינא רבא, דבר נש אתדן ביה בהאי עלמא. וכדין רוחא אזלא בכל שייפי גופא, ואשתאיל מיניהו, ושאת בכל שייפין, ואזדעזעא לכל סטריין וכל שייפי גופא כלהו מזדעזעו.

תרגום לעברית

פחד אותו האיש ורוצה להסתתר ולא יכול. כיון שרואה שאינו יכול, הוא פותח עיניו, ויש לו להסתכל בו, ומסתכל בו בעינים פקוחות. ואז הוא מוסר עצמו ונפשו. ואותה שעה הוא זמן דין הגדול שהאדם נדון בו בעולם הזה, ואז הרוח הולכת בכל האיברים של הגוף ונפרדת מהם, ומשוטטת בכל האיברים ומזדעזעת לכל הצדדים, וכל איברי הגוף כלם מזדעזעים.

טקסט הזהיר

כד מטא רוחא לכל שייפא ושייפא, ואשתאיל מניה. נפל זיעא על ההוא שייפא, ורוחא אסתליק מניה. ומיד מית ההוא שייפא. וכן בכלהו.

כְּשֶׁמִּגִּיעָה הָרוּחַ לְכָל אִיכָר וְאִיכָר וְנִפְרֶדֶת מִמֶּנּוּ, נּוֹפֶלֶת זֵיעָה עַל אוֹתוֹ אִיכָר, וְהָרוּחַ מִסְתַּלֶּקֶת מִמֶּנּוּ, וּמִיד מֵת אוֹתוֹ אִיכָר, וְכֵן בְּכָלֶם.

טקסט הזוהר

כִּיּוֹן דְּמִטִּי רוּחָא לְמִיפֵק, דְּהָא אֲשֶׁתְּאִיל מְכָל גּוּפָא, כְּדִין שְׂכִינְתָא קִימָא עֲלֵיהּ. וּמִיד פִּרְחָא מִן גּוּפָא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהָ דְּמֵאן דְּאֶתְדַּבֵּק בָּהּ, וְוִי לְאִינוּן חֲזִיבְיָא דְּרַחֲקִין מִנָּה, וְלֹא מִתְדַּבְּקִין בָּהּ.

תרגום לעברית

כִּיּוֹן שְׁמִגִּיעָה הָרוּחַ לְצֵאת, שְׁהָרִי נִפְרֶדֶת מְכָל הַגּוּף, אֲזִי הַשְׂכִּינָה עוֹמֶדֶת עָלָיו, וּמִיד פּוֹרַחַת מֵהַגּוּף. אֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁנִּדְבֵּק בָּהּ! אוֹי לְאוֹתָם רְשָׁעִים שֶׁרַחֲוִקִים מִמֶּנָּה וְלֹא מִתְדַּבְּקִים בָּהּ!

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קכ"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְכַמָּה בִּי דִינָא אַעֲבַר בְּרִי נֶשׁ כַּד נָפַק מִחַי עֲלֵמָא. חַד הָהוּא דִּינָא עֲלָאָה דְּקֶאֱמָרֵן, כַּד נָפִיק רוּחָא מִן גּוּפָא. וְחַד דִּינָא, כַּד עוֹבְדוּי וּמִלּוּי אֲזִלִּין קַמִּיהּ, וְכַרוּזִי מְכַרְזִי עָלָיו. וְחַד דִּינָא, כַּד עֲיִיל לְקַבְרָא

תרגום לעברית

וְכַמָּה פְּתִי דִּינִים עוֹבֵר הָאִישׁ כְּשִׁיוֹצֵא מִהָעוֹלָם הַזֶּה? אֶחָד - אוֹתוֹ דִּין עָלְיוֹן שְׁאֲמָרְנוּ כְּשִׁיוֹצֵאת הָרוּחַ מֵהַגּוּף. וְאֶחָד דִּין, כְּשֶׁמַּעֲשִׂיו וּדְבָרָיו הוֹלְכִים לְפָנָיו וְהַכְּרוּזִים מְכַרְזִים עָלָיו. וְאֶחָד דִּין כְּשֶׁנִּכְנָס לְקֶבֶר. וְאֶחָד דִּין הַתּוֹלַעַת. וְאֶחָד דִּין הַגִּיהֶנֶם.

וְאֶחָד דִּין הָרוּחַ שֶׁהוֹלֵכֶת וּמְשׁוּטָטֶטת בְּעוֹלָם וְלֹא מוֹצֵאת מְקוֹם עַד שֶׁיִּשְׁתַּלְּמוּ מַעֲשָׂיו.
וְדַאי שֶׁבְּעָה עֲדָנִים יִחַלְפוּ עָלֶיו. בְּגִלְלָה זֶה צָרִיךְ הָאָדָם כְּשֶׁהוּא נִמְצָא בְּעוֹלָם הַזֶּה לִירָא
מִרְבוּנוֹ וּלְהִסְתַּכֵּל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּמַעֲשָׂיו, וַיָּשׁוּב מֵהֶם לִפְנֵי רְבוּנוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.